

Lutherova růže

Poslední říjnový den roku 2017 uplynulo půl tisíciletí od začátku světové reformace. Tehdy, 31. října 1517, zveřejnil Martin Luther ve Wittenbergu 95 tezí, ve kterých navrhol a vyzýval k tomu, jak změnit tehdejší křesťanskou církev (na pozadí právě probíhajícího prodeje odpustků).

K tomuto 500. výročí jsme v roce 2016 dostali dar, textilní obraz, který byl zavěšen v prostoru našeho čáslavského kostela. Přivezla ho delegace Gustav-Adolfského fondu z Bavorska, když náš sbor dostal od tamější luterské evangelické církve velikou finanční podporu na opravu farního bytu.



Text na obraze uvádí: “Lutherova růže je pečeť, kterou Martin Luther pečetil od roku 1530 svou korespondenci. Předlohu pro tuto pečeť najdeme na lvím a papoušcím okně kostela v klášteře Augustiniánů v Erfurtu, kde žil Luther v letech 1505-1512 jako augustiniánský mnich. Luther jí rozuměl jako vyjádření své teologie a své víry. Dne 15. září 1530 sdělil Luther Filipu Melancthonovi, že ho v pevnosti Coburg navštívil princ Johann Friedrich a daroval mu pečetní prsten.“

Naši pozornost upoutává však především sama pečeť – **Lutherova růže**. V dopise městskému písaři v Norimberku, Lazaru Spenglerovi, o ní v červenci 1530 během říšského sněmu v Augsburgu Martin Luther napsal právě to, že určitým způsobem symbolizuje celou jeho teologii a vyjadřuje jeho víru. Máme tu vlastně ‘ve zkratce’ Lutherovo reformační učení.

Uprostřed je černý kříž v **červeném srdci**. V srdci, které si drží svou přirozenou, původní barvu. Tím mně, nám všem, připomíná, že jsme zachráněni jen vírou v Ukřižovaného. *‘Jestliže uvěříš celým svým srdcem, že Bůh vzkřísil Ježíše z mrtvých, budeš spasen’* (Římanům 10,9).

Ačkoli to je **černý kříž**, kříž, který umrtvuje a působí i bolest, přece ponechává srdci jeho přirozenou barvu. Nekazí přirozenost, neumrtvuje, ale obživuje. *Vždyť ‘Spravedlivý bude žít z víry’* (Římanům 1,17). Totiž z víry v Ukřižovaného, upřesňuje Martin Luther.

Srdce stojí uprostřed **bílé růže**. Symbolizuje tak, že víra přináší radost, útěchu a pokoj. Bílá jako symbol božího Ducha. Není to rudá růže, která by

odkazovala na pokoj, jak ho dává svět. *‘Království Boží je spravedlnost a pokoj a radost v Duchu svatém. Svůj pokoj vám dávám, ne jako dává svět, já vám dávám’* (Římanům 14,17 Jan 14,27).

Růže je obklopena **blankytně modrou**. Ta radost v Duchu a z víry je začátek budoucí radosti. Radosti pochopené teď už ve víře, zevnitř. Radosti, která je uchopena budoucí nadějí. *‘Jsme spaseni v naději. Avšak naděje, kterou je vidět, není už naděje. Kdo něco vidí, proč by v to ještě doufal?’* (Římanům 8,24)



Kolem je nakonec **zlatý kruh**. Jako znamení, že ta budoucí naděje trvá u Boha věčně, že je bez konce. A že je vzácnější nad všechny radosti a bohatství podobně, jako je zlato kovem nad všechno nejvzácnějším. *‘Aby se pravost vaší víry, která je mnohem drahocennější než pomíjející zlato ... prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus’* (1. Petrova 1,7). Černá obruba už je jen licence, aby pečeť vynikla.

K tomu nás odkazuje a sem nám ukazuje ta Lutherova růže, umístěná teď ve sborové Komenského síni na faře.